

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Csp/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118293814
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118293814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudcom JUDr. Barborou Sopkovou v právnej veci žalobcu R.. R. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. A. XX, P. P., v konaní zastúpenom Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51 876 141, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpenom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, P. O. BOX 41, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez poplatkov a bez úrokov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 584,84 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia v rozsahu 54,14 %, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov, o ktorej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konanie vo výške 35,00 Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou dourčenou súdu dňa 28. 06. 2018 sa domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8200049757 je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 550,25 Eur. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 03. 10. 2012 uzavrel zmluvu o úvere č. 8200049757, ktorá nebola dojednaná individuálne. Zmluva bola predpripravená a žalobca ju musel na konci len podpísať, inak by mu nebol poskytnutý úver. Zmluvu musel podpísať aj s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, pričom v tom čase nevedel, čo sú neprijateľné zmluvné podmienky a ani nevedel, že také niečo existuje. Podľa jeho názoru zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti a je takisto v rozpore s Občianskym zákonníkom ako aj smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v zmluvách. Zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa a ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V dôsledku týchto nedostatkov považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že v zmluve je síce uvedená suma poskytnutého úveru vo výške 990,00 Eur, ale reálne mu bola poskytnutá suma vo výške 847,24 Eur, keďže úver bol ponížený o poplatok za čerpanie úveru vo výške 142,76 Eur, pričom táto suma poplatku v zmluve uvedená nie je. Žalobca celkom zaplatil sumu vo výške 3 397,49 Eur, a teda rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenými je vo výške 2 550,25 Eur, čo predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (70

%), túto považuje za úžernícku, v neprospech spotrebiteľa. Žiadal, aby súd preskúmal zmluvu z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok.

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Tvrdil, že o nároku veriteľa zo zmluvy č. 8200049757 bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní rozsudkom sp. zn. RK-PC-537/16-EK zo dňa 04. 08. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2016 a vykonateľnosť dňa 17. 12. 2016. Považuje to za prekážku veci rozhodnutej a tiež za obchádzanie postupu, ktorým by mohol byť žalobcom napadnutý rozhodcovský rozsudok, nakoľko v zmysle zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní došlo k zmeškaniu prekluzívnej lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Márne uplynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku znamená vznik prekážky veci rozhodnutej, nakoľko rozhodcovský rozsudok je rovnocenným rozhodnutím ako rozhodnutie všeobecného súdu. Žalovaný poprel, že úver je bez úrokov a poplatkov. V zmluve je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (67,05 %) a celková čiastka na úhradu vo výške 2 227,80 Eur. Samostatný údaj o celkových nákladoch sa v čase uzavretia zmluvy nemusel uvádzať. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstoí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Žalovaný poukázal na závery rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Cdo 58/2018 alebo sp. zn. 4Cdo 211/2017, nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/2007. Existujú štyri základné výkladné metódy: jazyková, logická, systematická, teleologická. Výklad právnej normy nemôžu byť založený len na jednom spôsobe výkladu, a už vôbec nie iba na jazykovom (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 22/2010). Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia aj pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). Ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom nemožno vidieť žiadny zmysel v práve spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Pri zachovaní princípu racionality zákonodarcu je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t. j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobou splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údaju o výške úveru, založené na porovnávaní požadovanej a poskytnutej sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplnenej čiastke. V prípade poskytnutia nižšej čiastky, ako je suma schváleného úveru, žalobca pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením tejto „nižšej“ sumy. Suma úveru vo výške 990,00, Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu, pričom nejde o poplatok za čerpanie úveru, ktorý nebol zmluve uvedený tak, ako to uvádza žalobca. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Žalovaný v tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo 47/2001 (ZSP 8/2004). Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale

poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Žalobca uvedenou argumentáciou napadol závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty v zmysle dohody o poskytnutí služieb (bod 8.1 ods. 8. zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200049757) - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo Štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola žalobcovi zrejmä už pred podpisom zmluvy. Samotná dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Ustanovenie bodu 8 ods. 8. 6 tejto dohody je len jedným z faktorov, ktorý každému spotrebiteľovi indikuje, pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti, oddelenosť dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporil napr. rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoR/5/2016. Z tvrdení žalobcu nie je zrejmé a ani zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pripočítateľné žalovanému. Samotný fakt, že žalovaný predložil aj predmetnú dohodu, ktorá ani nemala povinný charakter, nespĺňa ani jeden z prípadov, ktoré právna úprava považuje za prípady nezákonného vnútenia a obmedzovania slobodnej vôle konajúceho. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola upravená v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 % (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14co/1016/2014 zo dňa 30. 03. 2016). Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,60% a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. K vyjadreniu pripojil listinné dôkazy - súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2012, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200049757, dve doručky týkajúce sa rozhodcovského konania a rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-537/16-EK zo dňa 04. 08. 2016.

3. Postupom v súlade s § 292 písm. b) C. s. p. súd vyzval žalobcu na doplnenie podstatných a skutkových tvrdení a skutočností, konkrétne na predloženie listinných dôkazov (spotrebiteľskú zmluvu, listinu preukazujúcu poskytnutie úveru, listiny preukazujúce splácanie úveru ako aj výšku ním tvrdeného bezdôvodného obohatenia). Takisto vyzval Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter o zapožičanie rozhodcovského spisu sp. zn. RK-PC.537/16-EK.

4. Žalobca súdu dňa 21. 09. 2018 predložil listinné dôkazy - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200049757, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 13. 11. 2017 na žiadosť žalobcu a výpis z účtu.

5. Čo sa týka námietky žalovaného o prekážke veci rozhodnutie, súd k nej uvádza, že rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter sp. zn. RK-PC-537/16-EK zo dňa 04. 08. 2016, ktorý zaväzoval žalobcu na zaplatenie žalovaným tvrdenej pohľadávky zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200049757, nezakladá v konaní o určenie neplatnosti zmluvy či bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 4 zákona

o spotrebiteľských úveroch prekážku veci rozhodnutej. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb a totožnosťou predmetu konania. Z pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter mal súd za preukázané, že je daná totožnosť strán, pretože procesné postavenie strán (žalobca a žalovaný) je v tomto prípade bez významu. Totožnosť predmetu konania je daná v užšom slova zmysle žalobným nárokom (petítom) a v širšom slova zmysle musí ísť o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi. Je pravdou, že predmetom rozhodcovského konania je nárok vyplývajúci zo žalovaným tvrdenej existencie zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200049757 a v zmysle rozhodcovskej zmluvy. Rozhodca sa síce zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak vôbec neposudzoval samotnú zmluvu z hľadiska dodržania spôsobu jej uzavretia či rozporu s dobrými mravmi, inak povedané nezaoberal sa jej platnosťou, a to ani ako predbežnou otázkou. Zákonodarca pritom novelou zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.) umožnil spotrebiteľovi domáhať sa takéhoto určenia aj bez toho, aby musel preukazovať naliehavý právny záujem a aj bez toho, aby bola takáto otázka vyriešená v inom konaní (na splnenie povinnosti). Takisto (hoci sa to javí) nejde ani o obchádzanie nedodržania (zmeškania) lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko sám zákonodarca také konanie spotrebiteľovi umožnil a to už uvedenou novelou zákona o spotrebiteľských úveroch, hoci ani tým spotrebiteľa nezbavil povinnosti tvrdiť a svoje tvrdenia aj preukázať. Preto súd nepovažuje právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok za prekážku veci rozhodnutej.

6. Postupom podľa § 180 C. s. p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorého neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil jeho zástupca, a právneho zástupcu žalovaného, ktorý svoju neúčast' vopred ospravedlnil a súhlasil, aby sa konalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil:

7. Skutkový stav je nesporný a vyplývajúci z predložených listinných dôkazov. Dňa 02. 10. 2012 v Banskej Bystrici podpísal žalobca žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200049757. Žiadosť podpísal žalovaný v Bratislave dňa 03. 10. 2012. Predmetom žiadosti (časť 5.) bola žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 990,00 Eur so splatnosťou (počet splátok) 42. Mesačná splátka vrátane úrokov mala byť vo výške 53,04 Eur. Ďalej bola v žiadosti uvedená celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 2 227,68 Eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver vo výške 70,00 %, ročná úroková sadzba vo výške 70,00 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver vo výške 45,60 % a poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 521,91 Eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť, bola vo výške 1 272,96 Eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov po poskytnutí revolvingu vo výške 63,31 % a ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 76,20 %. V časti 6. žiadosti (ktorá je už vypísaná rukou) boli uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vo výške 990,00 Eur v štyridsiatich dvoch mesačných splátkach a mesačnou splátkou vo výške 53,04 Eur. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 2 227,68 Eur, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 67,05 %, ročná úroková sadzba vo výške 70,00 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 45,60 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola vo výške 521,91 Eur s celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť, vo výške 1 272,96 Eur, s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,48 % a s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 76,20 %. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200049757 zo dňa 03. 10. 2012 (ktoré je súčasťou rozhodcovského spisu) súd zistil, že žalovaný schválil žalobcovi úver vo výške 990,00 Eur aj úverový limit vo výške 596,07 Eur. Ďalej sú v oznámení uvedené rozdielne údaje pre a) úver a pre b) revolvingový úver. Pre úver sú uvedené údaje o splatnosti (42 mesiacov), o výške mesačnej splátky (53,04 Eur), o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky (19. 11. 2012 a 19. 04. 2016), o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (45,60 %) a o ročnej percentuálnej miere nákladov úveru (67,05 %). Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je uvedený v časti pod informáciami o revolvingu, a to vo výške 70,00 %.

8. Je nesporné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (zmluva o revolvingovom úvere č. 8200049757) oproti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje vo vzťahu k úveru iné (nové) údaje, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, údaje o splatnosti prvej a poslednej splátky úveru a údaj o výške poskytnutého revolvingu (ktorý je dokonca iný v časti 6. žiadosti a iný v oznámení).

9. Zo súhlasných tvrdení strán sporu je nepochybné, že žalovaný poskytol žalobcovi v skutočnosti len sumu vo výške 847,24 Eur, keďže zo žiadanej sumy úveru 990,00 Eur žalovaný odrátal („započítal“) odplatu za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby vo výške 142,76 Eur.

10. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu (v porovnaní s tabuľkou, ktorú predložil zástupca žalobcu na pojednávaní) súd zistil, že žalobca žalovanému celkom vrátil finančné prostriedky vo výške 1 432,08 Eur (t. j. 27 x 53,04 Eur).

11. Súd nemal za preukázané, že by žalobca vrátil žalovanému finančné prostriedky vo výške 3 397,49 Eur, ako to tvrdil v žalobe. Na tomto mieste súd dáva do pozornosti, že žalobca nebol schopný svoje tvrdenia o výške bezdôvodného obohatenia preukázať ani len výpismi z účtu, pretože evidentne predložil časť výpisu z účtu, kde sa niektoré platby na rôznych miestach výpisu objavovali dvakrát alebo trikrát. Výpočet výšky bezdôvodného obohatenia predloženého na pojednávaní zástupcom žalobcu nezodpovedá skutočnosti, nakoľko sa žalobca (alebo možno jeho zástupca) mylne domnieva, že ak prebieha exekučné konanie na základe rozhodcovského rozsudku, možno na to, čo žalobca žalovanému plnil, započítať aj trovy exekútora v prospech žalobcu a dokonca si do výšky bezdôvodného obohatenia započítal aj finančné zadosťučinenie vo výške 500,00 Eur, na ktoré žalobcovi nevznikol žiadny nárok. Rovnako tabuľka výpočtu bezdôvodného obohatenia vychádza zo skutočnosti, že žalobca splácal žalovanému pohľadávku pravidelne každý mesiac, čo ale nemôže byť pravdou, nakoľko z rozhodcovského spisu vyplýva, že žalobca svoje povinnosti splácať neplnil riadne a včas a bol s plnením v omeškaní. Domnienky žalobcu o výške ním tvrdeného bezdôvodného obohatenia sa nielenže nezakladajú na pravde, ale nie sú ani objektívne, a to je dokonca zastúpený združením, ktorého predmetom je ochrana spotrebiteľa a ktoré by malo zaručiť, že jeho práva budú na súde uplatnené riadne, v súlade so zákonom a na základe pravdivých a objektívne preukázateľných tvrdení.

12. Sporným v konaní je napokon aj spôsob uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v dôsledku toho aj posúdenie, či došlo alebo nedošlo k uzatvoreniu takejto zmluvy.

13. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

15. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

16. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

17. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. V zmysle bodu 2. 1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluva o revolvingovom úvere uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť [...] je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere.

23. V zmysle bodu 2. 2 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere je veriteľ povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 02. 10. 2012 žalobca podpísal formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. Túto žiadosť súd posúdil ako návrh na uzatvorenie zmluvy. Predmetná zmluva predložená ako dôkaz žalobcom nie je platnou zmluvou v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje pre svoju platnosť v súlade s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu. V súlade s § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, pričom musia byť splnené podmienky v súlade s § 43a, 44 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo preukázané, že by písomný návrh - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru predloženého dlžníkom (žalobcom) bol prijatý veriteľom (žalovaným), nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy, jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body, okrem časti 6 predmetnej žiadosti. Žalovaný v časti 6. žiadosti (ktorý nemohol vyplniť žalobca pri podávaní žiadosti) uviedol iné údaje oproti návrhu v časti 5., napr. nachádzajú sa tam aj iné údaje - iná ročná percentuálna miera nákladov (pričom v časti 5. žiadosti je len predpokladaná) a iná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu. V žiadosti vôbec nie je údaj o termíne splatnosti prvej splátky a ani dátum konečnej splatnosti úveru. A v konečnom dôsledku, v oznámení žalovaný ako veriteľ uviedol úplne inú sumu poskytnutého rámca revolvingového úveru, ktorá nezodpovedala ani časti 5. alebo 6. žiadosti. Súd teda považoval konanie veriteľa - žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie. Pretože nedošlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd sa už ďalej nezaoberal tým, či by mala všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda či zmluva je bez úrokov a poplatkov, či je v zmluve správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, či obsahuje neprijateľné podmienky.

25. Žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že by jeho návrh vyplnený v bode 6. žiadosti (ktorý vyplnil až následne po podpise návrhu žalobcom) alebo navrhnutý obsah zmluvy v oznámení veriteľa o schválení úveru bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal. Teda, že by návrh bol totožný alebo obdobný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Vzhľadom na uvedené súd považuje nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodný, aj keď iba v časti (viď bod 11. odôvodnenia), a to z neplatného právneho úkonu. Žalovaný poskytol žalobcovi dňa 03. 10. 2012 finančné prostriedky vo výške 847,24 Eur (č. l. 80 spisu, rub) a súd mal za preukázané, že žalobca vrátil žalovanému finančné prostriedky v celkovej výške 1 432,08 Eur (viď bod 10. odôvodnenia, č. l. 63 - 84 v porovnaní s č. l. 154). Na základe uvedeného žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi finančné prostriedky vo výške 584,84 Eur (t. j. sumu, ktorá zodpovedá rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami).

27. V prevyšujúcej časti vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca nepreukázal, že by skutočne žalovanému uhradil, vrátil finančné prostriedky v ním tvrdenej

výške 3 397,49 Eur (č. l. 2), resp. 4 894,69 Eur (č. l. 154). Rovnako súd zamietol žalobu aj v časti určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8200049757 zo dňa 03. 10. 2012 je bez úrokov a bez poplatkov, keďže po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že zmluva ani nevznikla, preto nie je možné domáhať sa určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pri určovaní úspechu súd vychádzal len z toho, že sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Či už otázku neplatnosti zmluvy, alebo bezpoplatkovosti a bezúročnosti, súd riešil v konaní ako predbežnú, o ktorej nie je potrebné rozhodovať samostatným určovacím výrokom, nakoľko je vo veci možné rozhodnúť uložením povinnosti na zaplatenie. Žalobca bol úspešný v rozsahu 22,93 %, pretože z uplatneného nároku vo výške 2 550,25 Eur mu bol priznaný len nárok vo výške 584,84 Eur. Žalovaný bol úspešný v časti 77,07 %. Miera úspechu žalovaného je 54,14 % a v tomto rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalobcovi. O výške trov žalovaného bude rozhodovať samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p.

29. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov od poplatku (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

31. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako čiastočne úspešná strana v konaní je oslobodený od platenia súdnych poplatkov zo zákona, vznikla poplatková povinnosť žalovanému, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu (v časti vydania bezdôvodného obohatenia) vo výške 35,00 Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov (t. j. 6 % z priznanej sumy vo výške 584,84 Eur).

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.